„UNIVERSUL“

Legile şi oamenii

Se anunţă din sursă autorizată, că vor fi revizuite toate legile şcolare actualmente în vigoare. Se precizează chiar că această operă aşa de importantă şi complicată va trebui să fie îndeplinită până la sfârşitul lunei curente. Ca iuţeală, este un adevărat record, mai ales când ne gândim că în timpul regimului parlamentar modificarea unei singure legi cu caracter şcolar necesita deseori luni întregi de studii şi discuţiuni.

Se dau lămuriri şi asupra chestiunei de a se şti ce motive serioase stau la baza hotărîrei luată de ministerul instrucţiunei, educaţiei şi cultelor de a veni cu o reformă aşa de radicală şi de a vroi să o înfăptuiască într'un timp atât de scurt.

Aşa, se va căuta mai întâi să se înlăture nepotrivirile şi contradicţiile ce există în actualele legi şcolare. Prin noua legislaţie, ministerul respectiv urmăreşte crearea unui sistem şcolar unitar, mai urmăreşte precizarea de atribuţii şi funcţiuni ale diferitelor instituţiuni create pentru a promova învăţământul sau a ajuta la educaţia tineretului.

Intr'o ordine de idei asemănătoare, se va urmări ca prin nouile legi în curs de pregătire să se ajungă la o armonie mai strânsă între toţi câţi sunt în slujba şcoalei, precum şi la o armonie mai strânsă între aceştia şi tineretul şcolar.

Incă un punct ce va fi supus operaţiei de revizuire, priveşte simplificarea legilor în sensul ca legile să nu fie aşa de desvoltate, cum sunt astăzi, ci, mărginindu-se la fixarea principiilor călăuzitoare, să lase ca toate chestiunile de aplicare sau de un ordin oarecum secundar să fie lămurite prin regulamente speciale.

Adăugăm că experienţa din ultimii douăzeci de ani a servit ministerului drept izvor şi indicaţie pentru alcătuirea nouei legislaţii, despre care este vorba. Ba chiar în dorinţa ca nouile legi, a căror importanţă n'are nevoie de a fi subliniată, să corespundă cât mai complet scopului urmărit, ministerul face cunoscut că ţine seamă de părerile şi sugestiile atât ale oamenilor şcoalei, cât şi ale acelora, care s'au interesat de mersul şcoalei.

Fireşte, e greu de exprimat o părere sau de formulat o propunere, până nu se cunoaşte textul legilor menite să înlocuiască legile vechi şi să pună învăţământul pe baze noui. Enunţarea principiilor sau critica sistemului şcolar de până acum nu sunt elemente îndeajuns de precise şi care să permită o iniţiere suficient de lămurită în organizaţia ce urmează să ia fiinţă.

De aceea, trebue aşteptat textul legilor, pentru ca persoanele competinte în materie să-şi poată expune punctul lor de vedere şi — eventual — să formuleze observaţiile şi obiecţiunile ce ar avea de făcut. Punându-ne pe acest teren, ar fi fost chiar în interesul chestiunei în discuţie, ca, mai înainte de a li se da forma definitivă, legile, în stare de proiect, să fi fost aduse la cunoştinţa publicului şi supuse discuţiei publice.

Deocamdată, exprimând credinţa că toată lumea va fi de acord asupra principiilor ce stau la baza nouei legislaţii şcolare, precum şi asupra scopurilor urmărite prin noua legislaţie, ne vom îngădui să atragem mai întâi atenţia autorilor legilor ce urmează să fie publicate, asupra adevărului că şi în trecut au fost oameni, cari au studiat şi au cunoscut de aproape nevoile învăţământului şi cari s'au străduit ca pe cale de legi şi de alte măsuri să dea învăţământului îndrumarea cea mai bună şi mai corespunzătoare cu realităţile. De pildă, nu se poate nesocoti opera înfăptuită în acest domeniu de un Spiru Haret, de un doctor Angelescu, ca să nu cităm decât pe aceşti doi mari oameni ai şcoalei.

Un alt adevăr de relevat este că şi în domeniul şcolar, ca şi în oricare alt domeniu, îşi găseşte aplicarea înţelepta zicătoare că „omul sfinţeşte locul“.

Când lipseşte focul sacru, când nu se pune suflet, cele mai bune legi nu pot da nici pe departe roadele ce se aşteaptă dela ele.

Proclamaţia d-lui general I. Antonescu
de Sfintele Paşti

ROMANI,

Zilele acestea sfinte sunt zilele suferinţelor Domnului, ale adevărului creştin şi ale Invierii mântuitoare.

Din nesfârşirea înălţată a firii s'a coborît între noi Fiul Domnului, Fiul Omului, ca să ne înveţe că mai presus de viaţă este credinţa, că deasupra morţii este mântuirea şi la capătul tutulor este Invierea.

Neamul nostru este un Neam credincios.

El şi-a durat din cuvântul Domnului temelii de viaţă, iar din credinţa creştină şi-a făcut izvor de putere şi mândrie.

De aceea, el a putut de atâtea ori să urce Golgote de suferinţă, să primească răstigniri şi umilinţe, cu ochii ţintă la Dumnezeu, cu nebiruită nădejde în înviere.

Prin această nesecată credinţă am biruit. Prin ea vom învinge.

ROMANI,

Sub ochii noştri se dă azi o mare bătălie a lumii.

Brâu de foc ne-a încins Neamul şi viforul luptei şueră pe plaiurile noastre.

In aceste vremuri de frământată încercare, trebue să ne deşteptăm mintea şi să ne unim sufletele.

Aşa cum se aprinde în Biserica Domnului, făclie de făclie, lumină din lumină, credinţa nopţilor de denie, din stranele statornice ale Patriei să ne întindem braţele ca să aprindem lumina drepturilor şi veşniciei româneşti.

Toţi la o laltă, Români.

Bătrâni şi tineri, femei şi copii, bogaţi şi săraci, la fel ca în Biserica Invierii.

V'o cer din nou, cu toată dogoarea sufletului meu sbuciumat, cu toată nădejdea gândului meu plin de grije.

V'o cer în numele fraţilor noştri răstigniţi în pământuri înstrăinate, în numele pribegilor rătăciţi printre noi.

V'o cer în numele strămoşilor, al istoriei şi a Voevozilor, în numele Regelui şi a gliei noastre de veacuri.

Scuturaţi-vă sufletul de ori ce pavăză laşe, de orice spuză de ură.

Aşa cum se scutură sufletul creştinului de păcat în faţa sfintei cuminecături, aruncaţi-vă din cugete toată neînţelegerea, toată desnădejdea şi toată laşitatea. Fiindcă Ţara are nevoe, Române, de sufletul tău întreg, de toată puterea ta, de viaţa ta nemijlocită.

Tu, tinere, mai ales aruncă-ţi de pe frunte negura absurdă a neînţelegerii şi urei.

In aceste zile de adevăr, de spovedanie, de iubire, coboară în tine ca în faţa altarului.

Şi recunoaşte, cinstit, curat, creştineşte şi româneşte, că Patria are nevoe de iubirea, ci nu de ura ta; că duşmanii tăi sunt în afară, ci nu înăuntru; şi că prietenii tăi sunt cei ce îţi rostesc curajos adevărul şi îţi îndrumează paşii, ci nu aceia cari te asmut la sângele fratelui, la vrăjmăşia propriei tale Patrii, a propriei tale case, a propriilor tăi părinţi.

Numai duşmanii Ţării, ai Bisericii şi ai Vieţii îţi pot duce gândul în negurile neruşinate ale urii şi trădării.

Fiindcă, tinere, generalul Antonescu nu te minte. O viaţă întreagă senină, curată şi patru zeci de ani de carieră închinată Neamului şi mândriei româneşti, trecută pe câmpuri de luptă şi în închisori de nedreptate, toate acestea, tinere, n'am să le închin netrebnic vanităţii şi tiraniei, atunci când m'am umilit pentru tine şi am suferit pentru tine.

Te-ai întrebat vreodată ce au făcut pentru acest Neam acei cari te-au împins la ură şi la luptă? Care le e trecutul, care le-a fost fapta, ce au făcut pentru ei şi pentru casa lor, pentru cariera lor şi pentru familia lor, pentru Ţară şi pentru Dumnezeu?

Nu, tinere, nu te-ai întrebat nici odată.

Ai simţit în tine viforul vieţii, ai simţit în jurul tău desnădejdea şi necinstea, micimea şi linguşirea, trădarea şi minciuna.

Şi ai pornit ca o furtună, la cea dintâi chemare, la cel dintâi semnal.

Dar pentru cine? Şi pentru ce? Aceasta nu te-ai întrebat pui de român în vijelie.

Eu însă, — cuprinzându-te de umeri ca un părinte aspru şi scuturându-te, ca pe un pom în floare — te întreb azi duhovniceşte:

Indrăsneşti să mă asemeni cu cei cari nu te-au înţeles niciodată, te-au lovit, te-au umilit?

Indrăsneşti să mă crezi duşman al Neamului, pe mine, care n'am avut pe acest pământ nimic mai scump decât Neamul?

Indrăsneşti să mă crezi că aşi îngădui duşmanilor Ţării să-şi aşeze lângă mine unelte oarbe sau netrebnice?

Dar, mă crezi trădător, sau orb?

Indrăsneşti să crezi că eu, şi chiar cei cari muncesc lângă mine, cari ne-am născut săraci şi vom muri săraci, avem altă bogăţie decât bucuria ta şi altă mulţumire decât înălţarea Neamului?

Că noi cari ne trudim să dăm acestui Neam ceiace veacurile trădării şi nepăsării i-au furat, pământul şi casele, drepturile şi mândria, că noi putem fi uneltele iudeilor pe cari i-am lovit sau ale masoneriei pe care am dispreţuit-o şi am urmărit-o?

Că nopţile de muncă şi zilele de sbucium şi lupta pentru viitorul acestui Neam, lupta aceasta pe care a cinstit-o Fuehrerul şi a înţeles-o Ducele, că toată această frământare este pentru mine, pentru mărirea mea, ci nu pentru Neam şi pentru tine?

Dar, dacă eşti sincer şi sănătos, tinere dragă, şi dacă crezi într'adevăr aceste lucruri, eşti orb sau netrebnic, ci nu român şi creştin.

Dacă mai ai Dumnezeu şi părinţi, dacă ai Patrie şi credinţă, dacă vrei înălţarea Neamului şi nu prăbuşirea lui, atunci trezeşte-te, trezeşte-te în sfârşit, tinere, pentru că Neamul aşteaptă dela tine viitorul, ci nu mormântul.

Şi tu, bătrân român, care ai atâtea amintiri ale păcatelor trecutului, înţelege că lumea se plămădeşte în valuri de viaţă nouă.

Că azi în meterezele destinului se frământă valurile veacurilor viitoare.

Că neînţelegerea şi împotrivirea prejudecăţilor nu face decât să-mi zdruncine puterea. Şi că tu trebue să mă ajuţi să scutur trecutul de toate amintirile nevrednice, pentru ca viitorul să-l poată cinsti.

In aceste ceasuri de spovedanie, îmi reazăm credinţa şi puterea pe tine, Român de mijloc, care ai plecat la lupta vieţii şi Ţării cu toată credinţa şi toată înţelepciunea.

Pe tine, care ai cunoscut de copil răspunderea frontului şi nu te-ai întors acasă nici cu ură, nici cu sete de îmbogăţire; care până azi ai stat deoparte, dar m'ai înţeles, care nici nu m'ai înălţat în slăvi de cântece, dar nici nu m'ai trădat în blesteme.

Pe tine, ţăran sănătos şi puternic, pe glia ta sfinţită, pe munca ta curată, pe tine îmi reazăm toată fapta şi ţie îţi voi da totul, fiindcă tu eşti inima Neamului, care bate sănătos şi statornic şi-şi varsă sângele jertfei, fără vorbe şi fără ură.

Şi pe voi, ostaşii mei scumpi, pe voi, tezaur de putere şi mândrie, stâncă de piatră nebiruită, pe voi vă chem să fiţi gata de orice şi oricând, fiindcă generalul vostru vă va duce la lupta lui Ştefan cel Sfânt şi a lui Mihai Bravul, la lupta mândriei şi a gloriei româneşti.

Şi acum, Români, oriunde vă găsiţi, în pridvor de biserică, în câmpuri de sfinţită holdă mijită sub crengi de salcie în floare, în palate şi în bordee, în cazărmi şi în ateliere şi chiar în închisori trudite — de unde curând vă voi scoate pe acei cari meritaţi iertarea — tuturor, cu inima mea plină de grijă şi din tot sufletul meu frământat, vă zic:

CHRISTOS A INVIAT!

Neamul românesc va reînvia!

Prin noi, prin jertfa şi mântuirea noastră!

GENERAL I. ANTONESCU

Bucureşti, 18 Aprilie 1941.

Intreaga armată iugoslavă a capitulat

Berlin, 17 (Rador). — In ziua de 17 Aprilie, la ora 21, întreaga armată iugoslavă, în măsura în care nu fusese dezarmată, a depus necondiţionat armele.

Capitularea intră în vigoare la 18 Aprilie, ora 12.

ATACUL AVIAŢIEI GERMANE IMPOTRIVA METROPOLEI ENGLEZE

Destrămarea statului iugoslav. — Ce teritorii va cuprinde noul stat croat

(Prin telefon dela corespondentul nostru particular

Berlin, 17. — La Berlin se atribue cea mai mare însemnătate atacului dat de aviaţia germană în noaptea de 16 Aprilie împotriva Londrei.

Acest atac lasă în umbră, prin eficacitatea lui, toate atacurile de până acum, dovedind că succesele germane în Africa de Nord n'au atenuat de loc acţiunea germaniei împotriva Metropolei engleze.

Atacul e considerat aci şi ca o acţiune de represalii împotriva ultimului bombardament al aviaţiei engleze asupra Berlinului. Londra a fost bombardată cu această ocazie de peste 600 de avioane timp de mai bine de 10 ore.

Numeroase clădiri din capitala Angliei au fost complet distruse şi pretutindeni au isbucnit puternice incendii.

Se reamintesc aci cu această ocazie cuvintele Fuehrerului, care a spus textual: „Cu războiul aerian început de el, Churchill nu va distruge Germania, ci Anglia însăşi“.

★

Ştirile sosite din Serbia confirmă destrămarea statului şi a armatei iugoslave.

Insemnate unităţi ale armatei iugoslavei capitulează necondiţionat, renunţând la o rezistenţă fără perspective de reuşită.

Pe ruinele statului iugoslav s'a constituit noul stat croat, orientat faţă de Axă după aceleaşi principii ca şi Slovacia şi Ungaria.

Se atribue aci o deosebită însemnătate telegramei trimise de d-rul Tiso, d-lui Ante Pavelici, conducătorul noului stat croat.

După cum reese până acum, Germania va încorpora Carintia şi Stiria, ca şi Carniolia, care au făcut parte odată din teritoriile Reichului german.

Noul stat croat va cuprinde teritoriile dintre Drava şi Sava, precum şi Bosnia până la râul Drina, iar teritoriile iugoslave de pe coasta Adriaticei vor trece la Italia.

Regiunile dintre Dunăre şi Tisa vor fi încorporate la Ungaria.

Aspiraţiile românilor asupra Banatului iugoslav sunt urmărite aci cu atenţie, fără să se fi exprimat până acum vreo părere oficioasă în această privinţă.

Din toate acestea reese cu precizie destrămarea statului iugoslav în mai puţin de 10 zile.

*

Cercurile berlineze relevă deasemeni atitudinea complet schimbată a Turciei, exprimându-şi părerea că această nouă atitudine va avea în curând urmările ei logice.

Bilanţul oficial al cutremurului din Mexic

Mexico, 17 (Rador). — Nouăzeci de morţi, trei sute de răniţi, cincizeci de mii de persoane rămase fără adăpost şi 12.000.000 pesos pagube, — acesta este bilanţul oficial al cutremurului din Mexic.

Preşedintele Mexicului a dat instrucţiuni ca toate rezervele disponibile să fie imediat folosite la lucrările de refacere.

Ambasada Statelor Unite la Londra va fi păzită de 35 marinari americani

Roma, 17 (Rador). — Agenţia „Stefani“ transmite:

Guvernul american a hotărît să trimită la Londra 35 soldaţi din marină pentru a protegui zi şi noapte sediul ambasadei Statelor Unite.

Această ştire a stârnit o enormă impresie în întreaga Americă, căci Casa Albă refuză să dea explicaţii.

Este socotit straniu faptul că guvernul englez nu dispune de forţe suficiente spre a împiedeca ca ambasada să fie obiectul atenţiunii celor cari profită de bombardamente spre a-şi însuşi obiectele de valoare.

Ştirile despre pretinse tratative de armistiţiu între Ducele de Aosta şi englezi sunt false

Roma, 17 (Rador). — **Din izvor italian competent se declară categoric, că ştirile unor agenţii de informaţiuni, apărute în presa elveţiană cu privire la pretinse tratative de armistiţiu între Ducele de Aosta şi englezi, sunt false.**

Ducele de Aosta se află în mijlocul trupelor italiene, care vor continua lupta cu aceeaşi înverşunare.

Se declară în cercurile italiene competente că este extrem de regretabil faptul că presa unei ţări neutre publică astfel de ştiri false şi caută pe de altă parte să treacă sub tăcere succesele puterilor Axei. Această atitudine a presei elveţiene a provocat în Italia o indignare generală.

D. ROOSEVELT CONTRA CENZURII PRESEI

Washington, 17 (Rador). — *Corespondentul agenţiei „Havas“ transmite:*

Intr'o scrisoare pe care a adresat-o „Societăţii directorilor de ziare din Statele Unite“, preşedintele Roosevelt scrie între altele:

„In ce mă priveşte, nu se va introduce un control guvernamental asupra informaţiilor de presă decât în cazul unor ştiri având o importanţă militară vitală“.

Germania şi politica guvernului egiptean

Berlin, 17 (Rador). — **Germania urmăreşte cu cel mai mare interes străduinţele guvernului egiptean, de a duce o politică prin care naţiunea egipteană să fie ţinută la o parte de evenimentele militare, — s'a declarat Joi la ministerul de externe al Reichului.**

In cercurile politice din Berlin se adaugă că Reichul nu are, desigur, intenţia de a pune piedici acestor străduinţe ale guvernului egiptean. Se subliniază totuşi că Germania va bate pe englezi oriunde îi va întâlni.

Nu se va proceda imediat la evacuarea Istanbulului

Istanbul, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Havas“ transmite:

Se pare că nu se va proceda imediat la evacuarea Istanbulului.

Până acum au fost prezentate 6000 cereri, ceeace corespunde la evacuarea a 30.000 persoane.

Evacuarea voluntară continuă.

Orice act împotriva ordinei şi liniştei va fi sancţionat fără cruţare

Comunicat

Preşedinţia Consiliului de miniştri comunică următoarele:

Guvernul este informat că s'a pus la cale, de către duşmanii poporului şi Statului românesc, o serie de acte de terorism.

Guvernul face cunoscut tuturor că, dacă se va încerca cea mai mică acţiune de acest fel va executa fără cruţare şi fără să ţină seama de poziţia lor socială, pe toţi teroriştii şi şefii lor care-i conduc din umbră şi care toţi sunt cunoscuţi de organele de siguranţă ale Statului.

Naţiunea, acum mai mult ca oricând, are nevoie de ordine şi de linişte pentru a munci şi a putea să-şi vindece rănile adânci ale sufletului şi ale trupului.

Orice act împotriva ordinei şi liniştei, poate arunca pentru totdeauna Neamul şi Ţara, în robie şi întuneric.

Acei cari nu înţeleg, că mai presus de fiinţa şi ambiţiile lor trecătoare stă fiinţa şi idealurile naţiunei eterne, vor fi fără milă distruşi.

Bucureşti, 18 Aprilie 1941.

*

Se reamintesc dispoziţiunile decretului-lege pentru reprimarea faptelor ce pun în primejdie existenţa şi interesele statului.

Articolul 1, al acestei legi, dispune:

„Se pedepseşte cu moartea acei cari:

a) Posedă sau poartă arme, muniţiuni, explozibile, fără autorizaţiune legală;

b) Jefuesc în bande, oricare ar fi numărul membrilor lor, depozite publice de materiale, mărfuri, muniţiuni, armament, explozibile ori case publice de bani sau valori;

c) Sustrag muniţiuni, arme de orice fel, din cazărmi, depozite, fabrici aparţinând statului sau particularilor, sau din orice local al armatei ori al autorităţilor cari au sarcina menţinerii ordinei;

d) Indeamnă prin viu grai sau prin orice mijloace la manifestaţiuni sau acţiuni cu caracter de uneltire împotriva ordinei politice sau sociale existente în stat, împărţirea sau distribuirea averii altora, scutirea de impozite ori lupta de clasă;

e) Trag cu armele din clădiri, ori adăposturi sau de oriunde, asupra membrilor guvernului, organelor autorităţii publice sau armatei, indiferent de rezultatul obţinut;

f) Ocupă fără drept legal edificiile publice;

g) Distrug instalaţiile de utilitate publică;

h) Tipăresc, scriu, desemnează sau multiplică în orice mod, ori împart manuscrise, manifeste, schiţe, desene ce ar conţine un îndemn la săvârşirea unui act, sau manifestarea unei idei care constituie o uneltire împotriva ordinei existente în stat“.

SITUAŢIA PE TEATRELE DE RĂZBOI

BĂTĂLIA DIN GRECIA DE NORD. — OPERAŢIILE MILITARE ŞI AERIENE

de R. SEIŞANU

Linia aproximativă a frontului din sudul Albaniei şi nordul Greciei pe ziua de Joi

Pe când în regiunea de nord a teatrului de război balcanic, care cuprinde Bosnia şi Herţegovina, o parte din armatele iugoslave sunt în descompunere şi altă parte împărţită în grupuri cu efective variate, continuă să opună rezistenţă în masivele muntoase şi păduroase mai mult sub forma unui război de „guerilla“, în regiunea de sud se va da bătălia cu caracter decisiv, între totalitatea forţelor aliate germano-italiene şi a celor greco-britanice.

Această bătălie are tendinţa să se extindă dela coasta Adriaticei, sud de Valona (Albania), până la coasta mării Egee, acolo unde munţii Olimpului îşi înalţă piscurile lor semeţe până la o altitudine de 2912 metri. In sectorul cuprins între coasta Adriaticei şi lacul Presba, din sudul Albaniei, trupele italiene, ce fac parte din armata a IX-a, după lupte crâncene cu cele greceşti, au ocupat Klisura, localitate situată la est de Tepeleni între râurile Voiusa şi Osuma şi împreună cu celelalte din armata a XI-a, înaintează în diferite sectoare. In mişcarea lor de retragerea metodic organizată, unităţile greceşti au distrus drumurile şi podurile, iar ariergărzile lor caută să împiedece şi să întârzie înaintarea armatelor italiene prin atacurile necontenite ce le dau în acele ţinuturi muntoase.

Sectorul cel mai important din punctul de vedere strategic este cel din Grecia de nord-est. Acolo sunt massate forţele germane, compuse din trupe de asalt, formaţiuni blindate, de infanterie şi artilerie de munte, cu o numeroasă aviaţie de bombardament, care vor să străpungă linia de baraj greco-britanică ce se reazimă, deoparte pe lanţul munţilor Grammos şi de altă parte, pe munţii Olimpului şi coasta mării Egee.

Pe acest front, trupele germane, care au ocupat localitatea Servia, de lângă fluviul Aliakmon (Bistriţa, sau Vistriţa), continuă atacurile în direcţiunea sud, spre a-şi deschide calea spre Larisa şi Trikala, în câmpia Tesaliei. Armatele greco-britanice sunt comandate de generalul grec, Papagos.

Presiunea germană s'a accentuat în cursul zilei de Joi aproape pe tot frontul.

Din punctul de vedere strategic şi economic, Grecia de nord şi centrală prezintă cea mai mare importanţă, căci în acest spaţiu este linia principală de apărare, sub forma unui baraj natural, sprijinită pe munţii Pindului şi a ramificaţiilor sale, Grammos şi Olimp, potrivită pentru organizarea unei defensi-

(Continuare în pag. 14-a)